

Sprawozdanie z działań prowadzonych w ramach dyżurów w Biurze Pełnomocnika ds. Uzależnień w Sulechowie w roku 2018 przez instruktora terapii uzależnień

W roku 2018 w ramach realizacji umowy na świadczenie usług terapeutycznych w Punkcie Konsultacyjnym działającym przy Biurze Pełnomocnika ds. Uzależnień w Sulechowie udzielono porad około 550 osobom. Konsultacje terapeuty uzależnienia od alkoholu odbywały się cyklicznie w każdą środę tygodnia, oraz w ostatni wtorek każdego miesiąca tj. cztery razy w miesiącu. Miesięcznie z możliwości spotkań i porad terapeutycznych korzystało około 50 osób. Spotkania te miały zarówno charakter porad motywująco-wspierających dla osób, które podjęły decyzję o abstynencji od alkoholu, rozmów informacyjno- konsultacyjnych, które koncentrowały się głównie na problemach zgłaszanych przez klientów i dotyczyły głównie problemów związanych z nadużywaniem alkoholu przez te osoby lub członków ich rodzin.

Do najczęściej zgłaszanych problemów wynikających z nadużywania alkoholu należały: dostrzegane konsekwencje picia alkoholu w kontekście aktualnej sytuacji życiowej rozpoznawalnych problemów w relacjach rodzinnych, związanych z utratą pracy oraz trudnościami w zabezpieczaniu potrzeb materialno-bytowych swoich czy też swojej rodziny, konfliktami z prawem. Inną kategorią zgłaszanych problemów były problemy w obszarze własnego JA, związane z brakiem oparcia w sobie, brakiem zaufania we własne umiejętności w tym zaniżonym poczuciem własnej wartości, poczuciem utraty sensu życia, pesymistyczną oceną własnej sytuacji życiowej.

Najliczniejszą grupę wśród osób zgłaszających się na spotkania z terapeutą stanowiły osoby uzależnione od alkoholu. Najczęściej były to osoby kierowane przez GKRPA w Sulechowie, przez kuratorów sądowych, jak i osoby będące podopiecznymi OPS w Sulechowie, a także osoby zobligowane przez Sąd Rejonowy w Świebodzinie w ramach realizacji postanowień o przymusowym leczeniu odwykowym. Wśród osób zgłaszających się na dyżury liczną grupę stanowiły także osoby, których problem z nadużywaniem alkoholu nie dotyczył bezpośrednio, najczęściej członkowie rodzin osób dotkniętych chorobą alkoholową. Inną kategorią klientów były osoby, których wzorzec spożywania alkoholu charakteryzował się niskim poziomem ryzyka ,wobec których stosowano strategię terapeutyczną ograniczania spożywania alkoholu. Osoby te nie chcą rezygnować ze spożywania alkoholu, nie uznając w

ten sposób bezsilności wobec alkoholu mogły w relacji z terapeutą podjąć próby kontrolowanego ograniczania spożycia alkoholu, minimalizując w ten sposób ponoszone straty wynikające ze spożywania alkoholu. Podjęto także oddziaływania terapeutyczno-profilaktyczne, wobec osób zgłaszających się do terapeuty, wobec których zastosowano sankcję prawną w postaci odebrania prawa jazdy.

Najliczniejszą grupę stanowiły jednak osoby których wzorzec picia alkoholu predysponował do rozpoznania picia z cechami uzależnienia, które zdecydowały się na zgłoszenie do terapeuty z powodu ponoszonych strat wynikających z nadużywania alkoholu. Osoby zgłaszające się otrzymywały podstawowe informacje na temat tego, czym jest uzależnienie i jakie są jego przejawy. Mogły z terapeutą przyjrzeć się swojej aktualnej sytuacji życiowej wynikającej z używania alkoholu. Klient zachęcany był do tego, by sam przyjrzał się, w jakim stopniu uzyskane informacje odnoszą się do jego aktualnej sytuacji życiowej. Informacje dotyczyły również możliwości podjęcia leczenia odwykowego zarówno w warunkach stacjonarnych i ambulatoryjnych a także korzystania z wsparcia grup samopomocowych- spotkania grup Anonimowych Alkoholików. Podejmowane działania miały za zadanie budowanie wewnętrznej motywacji klienta celem trwania w podjęciu decyzji o utrzymywaniu abstynencji lub ograniczeniu picia. Relacja w pracy z klientem była budowana na wzajemnym zaufaniu, ale terapeuta spotykał się także z oporem, niechęcią i negacją, dotyczyło to głównie osób, które realizowały obowiązek leczenia odwykowego w ramach postanowienia sądowego, oraz osób kierowanych przez GKRPA. Sukcesywnie z roku na rok wzrasta liczba osób, które po ukończeniu leczenia odwykowego stacjonarnego, kontynuowały nadal swój proces leczenia zgłaszając się na spotkania terapeutę. Można przyjąć, że taka forma udzielania pomocy terapeutycznej spotyka się z dobrym społecznym odbiorem.

Sporządził: Andrzej Kasprzycki